

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์
(ตำแหน่งประเภททั่วไป)

ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง การดำเนินคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ราย นายรังสิริ สวรรณรัตน์

(ตอบข้อหารือกรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น)

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การบูรณาการเพื่อใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติ

รักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

เสนอโดย

นางสาวเสาวภา ประสารภักดิ์

ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ

(ตำแหน่งเลขที่ กบน.๓๐)

กลุ่มงานบังคับคดี ๓ กองนิติการและบังคับคดี สำนักเทศกิจ

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. ชื่อผลงาน การดำเนินคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ราย นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ (ตอบข้อหารือกรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น)

๒. ช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการ พฤษภาคม ๒๕๖๒ - กรกฎาคม ๒๕๖๒

๓. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

การจัดทำผลงาน เรื่อง การดำเนินคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ ราย นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ (ตอบข้อหารือกรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น) ผู้ขอรับการประเมินได้ศึกษาค้นคว้าโดยนำกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง นโยบายของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร แนวคิดทางวิชาการหรือทางบริหารมาใช้ประกอบในการทำผลงาน ซึ่งมีดังนี้

๓.๑ นโยบายของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยของสิ่งก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จึงได้มีแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ซึ่งเป็นการจัดนำแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี หรือวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร ๒๕๗๕ ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมสามารถนำพากรุงเทพมหานครให้เจริญเติบโตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียน และท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของบริบทแวดล้อมในด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานครสู่การเป็นมหานครแห่งเอเชียในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) มีประเด็นยุทธศาสตร์หรือวิสัยทัศน์ย่อยใน ๖ มิติของวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร ๒๕๗๕ ประกอบกับมิติที่ ๗ คือการบริหารจัดการซึ่งได้จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาด้านกฎหมาย การบริหารแผนและประเมินผล การบริหารทรัพยากรบุคคล การคลังและงบประมาณ และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนทั้ง ๖ มิติ ของวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร ๒๕๗๕ สุ่มมหานครแห่งเอเชียอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมียุทธศาสตร์ ที่ ๑ มหานครปลอดภัย ซึ่งมียุทธศาสตร์ย่อยที่ ๑.๕ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย เป้าหมายภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ อาคารสาธารณะในเมืองกรุงเทพมหานคร ต้องได้มาตรฐานความปลอดภัย กล่าวคือ ความปลอดภัยต่อการใช้งานอาคารสาธารณะ อุบัติภัยจากสิ่งปลูกสร้างต้องเป็นศูนย์ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ อาคาร ถนนและสะพานมีการติดตามตรวจสอบอาคารสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน และมีแผนการซ่อมแซม และปรับปรุงอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม จึงมีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ เหล่านี้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีเป้าประสงค์เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองแห่งความปลอดภัย และเพื่อให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครและผู้เกี่ยวข้องใช้แผนพัฒนากรุงเทพมหานครฉบับนี้ เป็นเครื่องมือในการพัฒนากรุงเทพมหานครในระยะยาว เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วกัน และสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๕ ปลอดภัยจากสิ่งก่อสร้าง และด้านที่ ๗ การบริหารจัดการเมืองมหานคร มิติที่ ๗.๑ กฎหมาย เป้าหมายที่ ๗.๑.๑ กรุงเทพมหานครมีกฎหมาย ข้อบัญญัติ และระเบียบต่างๆ ที่ส่งเสริมในการบริหารจัดการและจัดบริการสาธารณะ เป้าประสงค์ที่ ๗.๑.๑.๒ หน่วยด้านกฎหมายสามารถรองรับการดำเนินงานและให้บริการแก่บุคลากรและหน่วยงานของกรุงเทพมหานครได้

๓.๒ ความรู้วิชาการทางด้านกฎหมาย

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นทางกฎหมาย กรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นราย นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ มีกฎหมายและแนวทางปฏิบัติที่สำคัญซึ่งจะต้องนำมาประกอบการพิจารณา ดังนี้

๓.๒.๑ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๖๖ ทวิ

๓.๒.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐

๓.๒.๓ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ และมาตรา ๕๑

(รายละเอียดข้อ ๓.๒.๑ - ๓.๒.๓ ภาคผนวก)

๓.๓ แนวคิดทางวิชาการ

นอกจากความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายโดยตรงในข้างต้นแล้ว ยังมีหลักความคิดที่สำคัญ ได้แก่

๓.๓.๑ ความมีผลในทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครองโดยไม่ขึ้นอยู่กับความชอบด้วยกฎหมาย และความมีผลบังคับผูกพันของคำสั่งทางปกครอง

ศาสตราจารย์ ดร.วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นิติราษฎร์, ๒๕๕๔) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับคุณลักษณะที่โดดเด่นอีกสองประการของคำสั่งทางปกครอง คือ ความมีผลในทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครองโดยไม่ขึ้นอยู่กับความชอบด้วยกฎหมาย ประการหนึ่ง และความมีผลบังคับผูกพันของคำสั่งทางปกครอง ประการหนึ่ง ประการแรก ความมีผลในทางกฎหมายโดยไม่ขึ้นอยู่กับความชอบด้วยกฎหมาย คุณลักษณะข้อนี้หมายความว่า เมื่อองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ออกคำสั่งทางปกครองและได้แจ้งคำสั่งทางปกครองหรือถือว่าได้แจ้งคำสั่งทางปกครองให้ผู้รับคำสั่งทางปกครองทราบแล้ว คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมมีผลในทางกฎหมายใช้บังคับบุคคลผู้รับคำสั่งได้ทันที ทั้งนี้โดยมีพิกัดบังคับว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เว้นแต่ความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองจะเป็นความไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด คำสั่งทางปกครองใดเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด คำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะ ไม่มีผลใด ๆ ในทางกฎหมายไม่ผูกพันผู้รับคำสั่งทางปกครองให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครอง อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมักจะไม่ใช่คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด เช่น แม้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกคำสั่งทางปกครองโดยขัดกับหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ ในทางปฏิบัติย่อมมีประเด็นถกเถียงกันได้ว่า คำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ขัดกับหลักความเสมอภาคจริงหรือไม่ และด้วยเหตุนี้ แม้ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นจะขัดกับหลักความเสมอภาคจริง คำสั่งทางปกครองนั้นก็ยังคงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีผลผูกพันให้บุคคลผู้รับคำสั่งต้องปฏิบัติตาม หากผู้รับคำสั่งทางปกครองเห็นว่าคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้รับคำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมสามารถอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองนั้นต่อองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจ หรือต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นได้ แต่ตราบใดที่ยังไม่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวแล้ว คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมมีผลในทางกฎหมายและสามารถเป็นฐานในการบังคับทางปกครองได้

ประการที่สอง ความมีผลบังคับผูกพันของคำสั่งทางปกครอง คำสั่งทางปกครองที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกมานั้น หากไม่ใช่คำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะแล้ว คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมมีผลบังคับให้บุคคลต้องปฏิบัติตาม แม้ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม อย่างไรก็ตาม บุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองที่เห็นว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ ผลบังคับของคำสั่งทางปกครองในช่วงที่บุคคลผู้รับคำสั่งยังสามารถอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งได้อยู่ แม้จะเป็นฐานในการบังคับทางปกครองได้ก็ตาม ก็ถือว่าเป็นผลบังคับ “ชั่วคราว” เพราะในช่วงนี้ หากบุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองนั้น องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

ที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์อาจพิจารณายกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ แต่หากระยะเวลาอุทธรณ์ได้แยงล่วงเลยไปแล้วโดยที่บุคคลผู้รับคำสั่งไม่อุทธรณ์โต้แย้ง คำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมกลายเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลบังคับผูกพัน ซึ่งเป็นผลบังคับที่ “ถาวร” ซึ่งหมายความว่าบุคคลผู้รับคำสั่งไม่สามารถอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้อีก และจำต้องผูกพันตามคำสั่งทางปกครองนั้น ถึงแม้ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นจะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม

นอกจากนี้ศาสตราจารย์ ดร.วรเจตน์ ภาคีรัตน์ ยังได้ให้คำอธิบายว่า คำสั่งทางปกครองที่ออกมาโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างรุนแรงหรือผิดพลาดอย่างรุนแรง และความผิดพลาดนั้นเป็นที่เห็นประจักษ์ชัด ซึ่งคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่มีผลในทางกฎหมายดังที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองนั้นต้องการหรือเป็นคำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะ ดังนี้

๑) เหตุแห่งความเป็นโมฆะของคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งทางปกครองนั้นได้ออกมาโดยฝ่าฝืนแบบที่กฎหมายกำหนด เช่น กฎหมายกำหนดให้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ แต่เจ้าหน้าที่ได้ออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจา หรือ คำสั่งทางปกครองนั้นเรียกร้องให้ผู้รับคำสั่งกระทำการที่ไม่อาจปฏิบัติได้ในความเป็นจริง เช่น ออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร ทั้งๆ ที่อาคารดังกล่าวได้ถูกรื้อถอนไปก่อนแล้ว เป็นต้น

๒) ผลในทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะย่อมไม่ก่อให้เกิดผลใดๆ ในทางกฎหมายดังที่ผู้ออกคำสั่งดังกล่าวต้องการ องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองย่อมไม่สามารถดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว และไม่อาจเยียวยาคำสั่งดังกล่าวให้สมบูรณ์ได้ อีกทั้งไม่ว่าเวลาจะล่วงเลยไปนานเพียงใดก็ตาม ผู้มีส่วนได้เสียอาจหยิบยกความเป็นโมฆะขึ้นกล่าวอ้างได้เสมอ และเมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่มีผลในทางกฎหมายจึงไม่จำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

๓.๓.๒ หลักเกณฑ์ในการลบล้างคำสั่งทางปกครอง

หนังสือจุลนิติ (มีนาคม - เมษายน ๒๕๕๔) ได้ให้คำอธิบายหลักเกณฑ์ในการลบล้างคำสั่งทางปกครองพอสรุปได้ดังนี้ การยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นอาจมีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ หรือประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การที่ฝ่ายปกครองจะทำการลบล้างคำสั่งทางปกครองได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ด้วยและจะต้องกระทำภายในกรอบที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น หากฝ่ายปกครองกระทำการใดลงไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จะต้องรับผิดชอบโดยการออกคำสั่งเพื่อให้มีผลเป็นการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งนั้น หรือแม้แต่ในกรณีที่ฝ่ายปกครองได้มีคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายออกมาบังคับใช้ แต่หากภายหลังออกคำสั่งนั้นข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากไม่ทำการลบล้างคำสั่งทางปกครองนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมได้เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วหากพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ย่อมมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกันกับคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ トラบเท่าที่ยังไม่มีการ “ลบล้าง” แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้คำสั่งทางปกครองที่ออกมานั้น แม้จะชอบด้วยกฎหมายก็อาจถูกเพิกถอนได้ ทั้งนี้ เพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมและเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองที่ได้รับผลกระทบจากการออก คำสั่งดังกล่าวของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายต่อบุคคลนั้นได้

๓.๓.๓ หลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ธรรมาภิบาล (Good Governance) ถือเป็นหลักของการบริหารสาธารณะที่ให้ความสำคัญกับหลักการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับประชาชน เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ทำให้ประชาชนเกิดประโยชน์สุข ได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหลักธรรมาภิบาล

การบริหารจัดการที่ดีเป็นหลักในการนำมาปกครองประเทศให้เกิดความสงบสุขโดยยึดหลักพื้นฐาน ๖ ประการ คือ

๑) หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักกฎหมาย การกำหนดกฎกติกา และมีการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัดโดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของประชาชน

๒) หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเอง ไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัย

๓) หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกองค์กรให้มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

๔) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการแสดงความคิดเห็น การตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ การทำประชาพิจารณ์ การร่วมลงประชามติ หรืออื่นๆที่เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

๕) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและการกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตนเอง

๖) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยการรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และมีการรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๔. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

การจัดทำผลงาน เรื่อง การดำเนินคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นายรังสิริรัตน์ สุวรรณรัตน์ (ตอบข้อหารือกรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น) มีสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ สาระสำคัญของเรื่อง

สืบเนื่องจากสำนักงานเขตคลองสานได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๖๐๓/๒๖๐๘ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ขอรื้อหรือสำนักเทศกิจในประเด็นปัญหาการดำเนินคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นายรังสิริรัตน์ สุวรรณรัตน์ ซึ่งก่อสร้างอาคาร (ป้ายโฆษณา) โดยไม่ได้รับอนุญาต บริเวณ ถนนนิสรภาพ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานเขตคลองสานได้พิจารณาแล้วเห็นว่าคดีอาชญากรรมนี้ ได้มีการตรวจพบการกระทำผิดและดำเนินการตามกฎหมายตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยสำนักงานเขตคลองสานได้ดำเนินการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รื้อถอนอาคาร และแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบุปผาราม แต่ปรากฏข้อเท็จจริงตามความเห็นของพนักงานอัยการว่า ป้ายโฆษณาก่อสร้างก่อนที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับใช้ จึงมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินคดีอาชญากรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานคร จึงขอรื้อหรือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เมื่อผู้รับคำสั่งมิได้รื้อถอนอาคาร และมีได้อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสำนักงานเขตคลองสานสามารถดำเนินการรื้อถอนป้ายโฆษณา โดยดำเนินการตามนัยหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๖๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๑๔ - ข้อ ๑๙ ได้หรือไม่ประการใด

(๒) เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามความเห็นของอัยการมีผลทำให้คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ประการใด ทั้งนี้ หากไม่มีเหตุผลที่สำนักงานเขตคลองสานต้องดำเนินการทางปกครองอีกขอได้โปรดพิจารณายุติคดีปกครอง และทราบผลคดีอาญาต่อไป นั้น

ผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตคลองสานเกิดขัดข้องในการพิจารณาว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ดำเนินการออกให้กับเจ้าของอาคารนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะดำเนินการตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นได้หรือไม่ สำนักเทศกิจ ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับ ติดตาม ตลอดจนให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสำนักงานเขต จึงต้องพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในประเด็นที่สำนักงานเขต คลองสานขอหารือ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและเป็นการดำเนินคดีโดยชอบด้วยกฎหมายต่อไป

๔.๒ ขั้นตอนการดำเนินการ

การพิจารณาให้ความเห็นด้านกฎหมายกรณีการดำเนินคดีอาคาร ราย นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ ซึ่งก่อสร้างอาคาร (ป้ายโฆษณา) โดยไม่ได้รับอนุญาต บริเวณ ถนนนิสรภาพ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้พิจารณาให้ความเห็นตามประเด็นข้อหารือของสำนักงานเขตคลองสาน ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการโดยสรุปดังนี้

(๑) พิจารณาข้อเท็จจริงและปัญหาตามข้อหารือการดำเนินคดีอาคาร ราย นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ เพื่อกำหนดประเด็นข้อกฎหมายที่จะต้องนำมาใช้พิจารณา

(๒) ค้นคว้า รวบรวม และศึกษาข้อกฎหมาย หนังสือสั่งการ แนวคิดทางวิชาการ ตลอดจนคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้ความเห็น

(๓) แจ้งความเห็นของสำนักเทศกิจให้สำนักงานเขตคลองสานเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๕. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

“ไม่มี”

๖. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

ผู้ขอรับการประเมินในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายตาม ที่สำนักงานเขตคลองสานขอหารือ ได้ใช้ความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายประกอบกับทักษะในด้านการทำงาน ที่ผ่านมามีวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดประเด็นข้อกฎหมายที่จะต้องใช้ในการพิจารณา โดยได้ทำการค้นคว้า รวบรวม และศึกษาข้อกฎหมาย แนวคิดทางวิชาการ ตลอดจนคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้ความเห็นทางด้านกฎหมายตามประเด็นข้อหารือ ๒ ประเด็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนี้

๖.๑ กรณีเมื่อผู้รับคำสั่งมิได้รื้อถอนอาคาร และมีผู้อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด สำนักงานเขตคลองสานสามารถดำเนินการรื้อถอนป้ายโฆษณา โดยดำเนินการตามนัยหนังสือสำนักเทศกิจ ที่ กท ๑๔๐๕/๑๑๖๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๑๔ - ข้อ ๑๙ ได้หรือไม่ประการใด

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ว่าจะ เป็นคำสั่งให้ระงับ การกระทำ ห้ามเข้าหรือห้ามใช้ หรือให้รื้อถอนอาคาร เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็น การสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล จึงเป็นคำสั่ง ทางปกครอง ตามบทนิยามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เนื่องจาก มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้บัญญัติไว้ว่าวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนด วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้ โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ ในกรณีที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ

ทางปกครองในเรื่องใดไว้แล้ว และมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการ ไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ ก็ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนด หากพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องใดไว้ ก็ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยคำสั่งทางปกครองที่ขอด้วยกฎหมายนั้น ย่อมมีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป ทั้งนี้ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตคลองสานได้ตรวจพบการกระทำผิดและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยได้ดำเนินการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารฯ ที่ กท ๕๖๐๓/๔๔๖๕ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รื้อถอนอาคารฯ ที่ กท ๕๖๐๓/๔๔๖๖ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ กับนายรังสิริต สุวรรณรัตน์ เจ้าของป้ายโฆษณา เป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบ ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว รวมทั้งเป็นการกำหนด สถานภาพทางกฎหมายของบุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย จึงเป็นการใช้อำนาจรัฐเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ ต่างๆ ให้แก่ประชาชนหรือเอกชนยึดถือปฏิบัติ โดยมีลักษณะที่เป็นรูปธรรมและมีผลเป็นการเฉพาะราย จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย และมีใช่เป็นคำสั่งทางปกครองประเภทการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง เช่น คำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคล หรือเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการ ก่อตั้งสิทธิให้แก่บุคคล เช่น การอนุญาต การอนุมัติ (กรณีเป็นคำสั่งประเภทการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง จะมี หลักเกณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งจะต้องเพิกถอนภายในเวลาที่กำหนด) ซึ่งคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลตราบเท่าที่ยัง มิได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้เพิกถอนคำสั่งฯ ให้รื้อถอน อาคาร สำนักงานเขตคลองสานสามารถดำเนินการรื้อถอนป้ายโฆษณาดังกล่าวตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ ส่วนกรณีการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขในการฟ้องคดีไว้ กล่าวคือ ในกรณีที่ กฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีในเรื่องนั้นจะกระทำต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการ ตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด จึงจะมี สิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกรณีนี้นายรังสิริตฯ ผู้รับคำสั่งมิได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงทำให้ไม่สามารถยื่นฟ้อง คดีต่อศาลปกครองได้

แต่อย่างไรก็ตามสำนักงานเขตคลองสานต้องพึงระวัง เรื่องค่าเสียหายอันเกิดจากการรื้อถอน ป้ายโฆษณา เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเจ้าของป้ายโฆษณาได้เคยโต้แย้งต่อสำนักงานเขตคลองสานว่า ป้ายโฆษณา ดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับพนักงาน อัยการพิเศษ ฝ่ายคดีอาญานบุรีกอง ๓ มีคำสั่งไม่ฟ้องเจ้าของป้ายโฆษณา เนื่องจากคดีนี้ฝ่ายผู้กล่าวหาไม่มีพยานหลักฐาน ที่จะยืนยันได้ว่าป้ายโฆษณาดังกล่าวได้สร้างขึ้นเมื่อใด ซึ่งกรณีนี้ผู้ต้องหาได้เคยโต้แย้งมาก่อนแล้วว่าป้ายโฆษณา ดังกล่าวได้สร้างขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗ และจากการสอบสวนเพิ่มเติมมีพยานหลายปากให้การสนับสนุนคำกล่าวอ้าง ของผู้ต้องหาจึงฟังได้ว่าป้ายโฆษณาดังกล่าว ก่อสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ตามที่ผู้ต้องหาอ้าง แต่พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคารที่บัญญัติให้การก่อสร้างป้ายโฆษณาต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒

ดังนั้น ในขณะที่ก่อสร้างป้ายโฆษณาดังกล่าว จึงยังไม่มีกฎหมายบังคับให้ต้องขออนุญาต ผู้ก่อสร้างไม่ต้องขออนุญาตและไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งหากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวเป็นไปตามความเห็นของพนักงานอัยการ จะมีผลทำให้ป้ายโฆษณาที่ก่อสร้างนั้นถูกต้องตามกฎหมาย และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกให้กับนายรังสิริตา ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการรื้อถอนป้ายโฆษณาของสำนักงานเขตคลองสาน จะเป็นการละเมิดทางปกครองซึ่งอาจถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองเพื่อเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการรื้อถอนป้ายโฆษณาได้ตามมาตรา ๙(๓) ประกอบมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นคนละประเด็นกับการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารก่อนที่จะนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง กล่าวคือ กรณีถ้าสำนักงานเขตคลองสานได้รื้อถอนป้ายโฆษณาดังกล่าวโดยเชื่อว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้รับคำสั่งเห็นว่าการกระทำดังกล่าวของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำโดยไม่ชอบ ก็สามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลเพื่อเรียกค่าเสียหายได้ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการบังคับทางปกครองตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากสำนักงานเขตคลองสานจะทำการรื้อถอนป้ายโฆษณาตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นควรต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและพยานหลักฐานตามความเห็นของพนักงานอัยการและตรวจสอบพยานหลักฐานอื่นๆ ให้ชัดเจนว่าป้ายถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ก่อนทำการรื้อถอนป้ายโฆษณาดังกล่าว

๖.๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามความเห็นของพนักงานอัยการมีผลทำให้คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ประการใด

ในการพิจารณาว่าคำสั่งทางปกครองชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น ให้พิจารณาจากเวลาที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ออกคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นสำคัญว่าได้ออกคำสั่งทางปกครองถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขแห่งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือไม่ หากคำสั่งทางปกครองนั้นออกมาถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขแล้ว คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ในเวลาต่อมาข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงจะเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้องค์กรเจ้าหน้าที่ไม่อาจจะออกคำสั่งทางปกครองนั้นได้ตั้งแต่แรกก็ตาม แต่ถ้าคำสั่งทางปกครองนั้นออกมาโดยไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขแห่งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง คำสั่งดังกล่าวย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย องค์กรเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการสร้างภาระทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดให้ผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลัง หรือมีผลในอนาคตก็ได้ อำนาจในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวนี้เป็นอำนาจดุลพินิจ ลำพังแต่เฉพาะข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งทางปกครองที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกไปนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยังไม่มีผลเป็นการบังคับให้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังมิได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือเหตุอื่น ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและการยกเลิกคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งถือเป็นดุลพินิจขององค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ดังนั้น ถ้าในขณะที่คำสั่งทางปกครองนั้นยังคงมีผลใช้บังคับ หากปรากฏว่าข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขในการออกคำสั่งทางปกครองนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้คำสั่งทางปกครองไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ใน ขณะนั้นส่งผลให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สามารถใช้บังคับได้อีกต่อไป รัฐหรือฝ่ายปกครองก็สามารถลบล้าง คำสั่งทางปกครองนั้นได้ แม้จะเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม การยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น อาจมีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ หรือประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การที่ฝ่ายปกครอง จะทำการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ด้วยและจะต้องกระทำภายใน

กรอบที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อาจจะกล่าวได้ว่าคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ย่อมมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย トラบเท่าที่ยังไม่มีการยกเลิกหรือเพิกถอน

จากข้อเท็จจริง ตามความเห็นพนักงานของอัยการข้างต้น เป็นการพิจารณาพยานหลักฐานในส่วนของคดีอาญาซึ่งไม่เกี่ยวกับการพิจารณาออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงไม่มีผลทำให้คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใด แต่สำนักงานเขตคลองสานควรนำข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามความเห็นของพนักงานอัยการตลอดจนค้นหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา ทบทวนว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ออกแก่นายรังสิริฯ นั้นชอบด้วยกฎหมายหรือมีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ หากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายปรากฏภายหลัง และเชื่อว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจในการออกคำสั่งได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้ดุลพินิจเพิกถอนคำสั่งได้ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างไรก็ตามคำสั่งทางปกครองนั้นยังคงมีผลบังคับอยู่ トラบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น แม้ว่าจะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ต้องเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว เพราะคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ไม่มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด ซึ่งคำสั่งทางปกครองใดที่เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะ ไม่มีผลใด ๆ ในทางกฎหมายตั้งแต่แรก ไม่ผูกพันผู้รับคำสั่งทางปกครองให้ต้องปฏิบัติตาม เช่น กฎหมายกำหนดให้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือแต่เจ้าหน้าที่ได้ออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจา หรือ คำสั่งทางปกครองนั้นเรียกร้อง ให้ผู้รับคำสั่งกระทำการที่ไม่อาจปฏิบัติได้ในความเป็นจริง เช่น ออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารทั้งๆ ที่อาคารดังกล่าวได้ถูกรื้อถอนไปก่อนแล้ว เป็นต้น ส่วนการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รื้อถอนอาคารกับนายรังสิริฯ เป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีผลผูกพันให้บุคคลผู้รับคำสั่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น トラบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอน ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่ข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงได้เปลี่ยนแปลงในภายหลัง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งจะต้องพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองนั้นอีกครั้งหนึ่ง

๗. ผลสำเร็จของงาน

ในการดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่สำนักงานเขตคลองสาน กรณีหาหรือความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายรังสิริฯ สุวรรณรัตน์ ได้ก่อให้เกิดผลสำเร็จของงาน ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการสำนักเทคนิคเห็นชอบตามความเห็นของผู้รับการประเมิน ปรากฏตามหนังสือสำนักเทคนิคที่ กท ๑๔๐๔/๗๒๙๓ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๒

๒. สำนักงานเขตคลองสานได้มีการประสานส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพิจารณาทบทวนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ออกแก่ผู้รับคำสั่งนั้นว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

๓. หนังสือที่ผู้ขอรับการประเมินได้ให้ความเห็นไปนั้น ถือเป็นขั้นตอนหนึ่งในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้รับคำสั่งทางปกครอง และลดการฟ้องร้องกรุงเทพมหานคร

๘. การนำไปใช้ประโยชน์

จากผลสำเร็จของงานข้างต้น ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. กรุงเทพมหานครสามารถบังคับการเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองเป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๒. นิติกรของสำนักเทศกิจ สามารถนำความรู้ทางวิชาการที่ผู้ขอรับการประเมินได้พิจารณาเสนอไปเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาหรือให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาครแก่หน่วยงานอื่น และสำนักงานเขตที่อยู่ในความรับผิดชอบได้

๓. สำนักงานเขตตลอดจนหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาก่อนออกคำสั่งทางปกครอง เพราะจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง พยานหลักฐานต่างๆ โดยละเอียด ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานใช้อำนาจอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

๔. ทำให้ประชาชนได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และไม่ถูกกระทบสิทธิจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจบังคับเกินกว่าที่กฎหมายได้บัญญัติให้อำนาจไว้ อันเป็นการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนดังที่ได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๙. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

การจัดทำผลงาน เรื่อง การดำเนินคดีอาครตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ นายรังสิริต สุวรรณรัตน์ (ตอบข้อหารือกรณีความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น) มีความยุ่งยากและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ดังนี้

๙.๑ ความยุ่งยาก

การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นการดำเนินการทางปกครองรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกรอบที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ การพิจารณาให้ความเห็นตามที่ผู้ขอรับการประเมินได้เสนอนั้น จึงต้องใช้ความรู้และทักษะทางกฎหมายในหลายๆ ด้านประกอบกัน กล่าวคือ หากใช้เพียงพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอในการจะใช้เป็นข้อสนับสนุนความเห็น ผู้ขอรับการประเมินจึงต้องศึกษาหาความรู้จากแหล่งอื่นเพิ่มเติม อาทิเช่น พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แนวคิด ทฤษฎี ทางกฎหมาย และคำพิพากษาของศาล เพื่อใช้สนับสนุนความเห็นของผู้ขอรับการประเมินประกอบ โดยจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชา

๙.๒ ปัญหา อุปสรรค

การดำเนินการกับผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กฎหมายอื่นที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เช่น กฎกระทรวง ข้อบัญญัติต่างๆ หนังสือสั่งการของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่เป็นบทบัญญัติในการควบคุมการใช้อำนาจทางปกครองของเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการทางปกครองต่างๆ ทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาของสำนักงานเขตซึ่งอาจมิได้มีความรู้หรือทักษะด้านกฎหมายโดยตรง มีความไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการใช้อำนาจของตนกรณีหากมีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้น

๑๐. ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายตลอดจนขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขอรับการประเมินจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการบังคับการให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ดังนี้

๑๐.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(๑) กรุงเทพมหานครควรออกหนังสือสั่งการหรือแนวทางกำหนดขั้นตอน กระบวนการในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองให้แก่ผู้รับคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป โดยแจ้งเวียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกรุงเทพมหานครทราบ

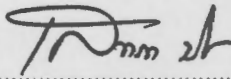
(๒) ออกมาตรการลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ดำเนินการไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือละเว้นการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการออกคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้ เพื่อเป็นแบบอย่างให้เจ้าหน้าที่รายอื่นปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

๑๐.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

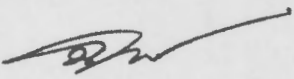
(๑) จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก่นิติกร เจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาของสำนักงานเขต ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องของ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และซักถามในประเด็นที่ยังไม่เข้าใจได้

(๒) ให้สำนักงานเขตตรวจสอบควบคุมการออกคำสั่งทางปกครองให้ถูกต้อง โดยให้ฝ่ายโยธาส่งร่างคำสั่งฯ พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้นิติกร ฝ่ายเทศกิจตรวจสอบความถูกต้องตลอดทั้งข้อเท็จจริงอื่นๆ ประกอบก่อนเสนอให้ผู้อำนวยการเขตลงนามในคำสั่งฯ

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางสาวเสาวภา ประสารภักดิ์)
นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานบังคับคดี ๓
กองนิติการและบังคับคดี สำนักเทศกิจ
ผู้ขอรับการประเมิน
๑๕/เม.ย. ๒๕๖๓

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นายนิพนธ์ โทณสุวรรณ)
นิติกรชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงานบังคับคดี ๓
กองนิติการและบังคับคดี สำนักเทศกิจ
๑๕/เม.ย. ๒๕๖๓

ลงชื่อ.....

(นายโกศล สิงหนาท)
ผู้อำนวยการกองนิติการและบังคับคดี
สำนักเทศกิจ
๑๕/เม.ย. ๒๕๖๓

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของ นางสาวเสาวภา ประสารภักดิ์

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ

(ตำแหน่งเลขที่ กนบ.๓๐) สังกัด กลุ่มงานบังคับคดี ๓ กองนิติการและบังคับคดี สำนักเทศกิจ

เรื่อง การบูรณาการเพื่อใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานครในฐานะที่เป็นเมืองหลวงของประเทศจึงเป็นศูนย์กลางทั้งด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ การบริการ การป้องกันประเทศ การธุรกิจการค้า การคมนาคม การสื่อสาร การสนทนาและการพักผ่อนหย่อนใจ ทำให้มีการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรเข้ามาอาศัยและทำมาหากินในพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาเป็นไปอย่างรวดเร็วและขาดการวางแผนที่ชัดเจน เมื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมีการขยายตัว จึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหามากมายรวมถึง การลดลงของทรัพยากรธรรมชาติและ การเสื่อมโทรมของสภาพสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งเป็นสาเหตุก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง “กรุงเทพมหานคร” นอกจากในความหมายที่เป็นเมืองหลวงของประเทศแล้ว กรุงเทพมหานคร ยังหมายถึง “ฝ่ายปกครอง” (Administration) ซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำ บริการสาธารณะ ให้ชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นกรุงเทพมหานครมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในทุกๆ ด้านโดยอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๙ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ เช่น อำนาจหน้าที่ในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้ปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติจะต้องถูกลงโทษตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร อาจเข้าใจว่ากรุงเทพมหานครมีอำนาจในการบังคับตามกฎหมายที่เพียงพอที่จะทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้ แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏมีการร้องเรียนจากประชาชน ในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษและการกระทำผิดในที่สถานสาธารณะอันเป็นการก่อความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ยังมีเป็นจำนวนมากและสภาพของบ้านเมืองที่ปรากฏก็ยังไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นการทำกรำในที่สถานสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต การตีด ตั้ง ตาก วาง หรือทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลในที่สถานสาธารณะ แม้จะมีเจ้าหน้าที่กวาดล้างจับกุมอยู่ตลอดเวลา จะเห็นได้ว่าสภาพปัญหาในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครไม่อาจทำให้การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายบรรลุผลได้โดยสมบูรณ์ อันเนื่องมาจากปัญหาบทบัญญัติของกฎหมาย บุคลากรผู้ใช้อำนาจบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย รูปแบบการบริหารจัดการ และระบบการปฏิบัติงานขององค์กรและสภาพปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ

นอกจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ กรุงเทพมหานครยังมีพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สามารถใช้บังคับเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ ซึ่งน้อยครั้งที่กรุงเทพมหานครจะนำบทกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับเพราะถือเป็นกฎหมายใหม่ที่กรุงเทพมหานครจะนำมาใช้ ซึ่งปัจจุบันกรมทางหลวงได้ทำความเข้าใจในการส่งมอบพื้นที่ถนนบางส่วนบางตอนให้แก่กรุงเทพมหานครเป็นผู้รับมอบหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบไปแล้ว เช่น ถนนพหลโยธินบางช่วง ถนนสายบางนา ถนนพระราม ๙ ถนนจรัญสนิทวงศ์ บริเวณแยกสะพานพระปิ่นเกล้า

เป็นต้น และยังมีถนนในความรับผิดชอบอีกหลายเส้นทางที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการส่งมอบต่อไป กรณีจึงมีประเด็นปัญหาที่ควรได้มีการพิจารณาศึกษาว่ามีแนวทางใดบ้างที่เหมาะสมและนำมาใช้แก้ไขปัญหาในการดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครได้ ผู้ขอรับการประเมินจึงมีความเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องบูรณาการโดยใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของกรุงเทพมหานครต่อไป

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เรื่อง การบูรณาการเพื่อใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒. เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และใช้อำนาจหน้าที่ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
๓. เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักรู้ต่อการกระทำผิดกฎหมายและยับยั้งไม่กล้าที่จะกระทำผิดอีกเมื่อมีการนำกฎหมายที่มีโทษสูงมาใช้บังคับกับการกระทำผิดดังกล่าว

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอ

กรอบการวิเคราะห์

การบูรณาการเพื่อใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน จะต้องศึกษาถึงปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายที่จะนำมาใช้ ตลอดจนข้อดีและข้อเสียของการใช้กฎหมายดังกล่าว เนื่องจากปัจจุบันมีการส่งมอบพื้นที่ถนนบางส่วนบางตอนที่เป็นทางหลวงท้องถิ่นให้แก่กรุงเทพมหานคร ดูแล บำรุงรักษาแล้ว ดังนั้น การใช้บทกฎหมายเพื่อจะบังคับกับผู้กระทำความผิดจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน และใช้ให้ถูกต้อง เพราะกฎหมายทั้งสองฉบับมีบทกำหนดโทษทางอาญาที่หนักเบาต่างกัน แม้จะได้กระทำความผิดในฐานเดียวกัน ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ในการจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่หรือทางสาธารณะ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ข้อห้าม และข้อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ในการจัดการดูแลที่สาธารณะและสถานสาธารณะ ซึ่งได้ให้คำนิยามของคำว่า “ถนน” หมายรวมถึง ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทาง ทางข้ามตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้ โดยในกรุงเทพมหานครมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ในการตักเตือน กวดขัน ควบคุม ดูแล ขจัดและบังคับการให้เป็นไปพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งผู้อำนวยการเขตสามารถมอบอำนาจของผู้ว่าราชการเขตในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กับข้าราชการกรุงเทพมหานครในสังกัดปฏิบัติราชการแทนได้ อันได้แก่ หัวหน้าฝ่ายเทคนิค หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล และหัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ แต่เจ้าพนักงานเทคนิค และหรือพนักงานเทคนิค ไม่มีอำนาจในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีเพียงโทษปรับในทางอาญา โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับได้ ซึ่งค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบให้แบ่งแก่ผู้แจ้งกึ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการจราจร ผู้จับกุมอีกกึ่งหนึ่งตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ในการควบคุมดูแลรักษาทางหลวง และงานทาง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางหลวง และเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่ยานพาหนะบนทางหลวง การกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อห้าม และข้อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ในการจัดการดูแลทางหลวง ซึ่งในการควบคุม รักษา เขตทางหลวง มีบทบัญญัติที่คล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งได้ให้คำนิยามของคำว่า “ทางหลวง” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่ง จัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ไตหรือเหนือพื้นดิน หรือไตหรือเหนือ อสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น นอกจากทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้มทุกชนิด สะพาน ท่อหรือราง ระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หลักกระยะป้ายจราจร เครื่องหมาย จราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร ที่พักริมทาง เรือหรือพาหนะสำหรับขนส่งข้ามฟาก ทาเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทาง บรรดาที่มีอยู่หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงเพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย โดยในท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการทางหลวง ตามมาตรา ๑๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติ ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริการราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๐๐/๒๕๖๐ แต่งตั้งเจ้าพนักงาน ทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในเขตกรุงเทพมหานครมี ๔ หน่วยงานที่เป็น เจ้าพนักงานทางหลวง ได้แก่ สำนักการโยธา สำนักระบายน้ำ สำนักเทศกิจ และฝ่ายโยธา ฝ่ายเทศกิจ ของ สำนักงานเขต โดยเจ้าพนักงานเทศกิจ และหรือพนักงานเทศกิจทุกระดับเป็นเจ้าพนักงานทางหลวงมีอำนาจ จับกุมตรวจตาดูแลไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และมีโทษในทางอาญาสูงถึงขั้นจำคุก โดยเจ้าพนักงาน ทางหลวงมีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิดเพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดี และใน กรณีที่มีโทษปรับสถานเดียว ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจ เปรียบเทียบปรับได้

เปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ กับพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ (รายละเอียดดูในภาคผนวก)

ผู้ขอรับการประเมินเห็นว่า ปัจจุบันในเขตกรุงเทพมหานครมี ๔ หน่วยงานที่เป็นเจ้าพนักงานทางหลวง ซึ่งในที่นี้มีสำนักเทศกิจ และฝ่ายเทศกิจของสำนักงานเขตเป็นเจ้าพนักงานทางหลวงด้วย ดังนั้น หากมีกรณี ปรากฏความผิดเกี่ยวกับการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การควบคุม การรักษาทางหลวง ตามที่พระราชบัญญัติ ทางหลวงบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด เกิดขึ้นในพื้นที่เขตทางหลวงท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานทางหลวงจะ ต้องดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวงฯ เพราะพระราชบัญญัติดังกล่าวมีโทษในทางอาญาที่ หนักกว่าพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ ที่มีบท กำหนดโทษที่เบากว่าไม่ได้ เนื่องจากมาตรา ๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดไว้ว่าเมื่อการกระทำใดอัน เป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ใช้กฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด เพราะถ้าลงโทษบทเบา จะถือว่าเป็นการเปรียบเทียบโดยไม่ชอบ คดีอาญาไม่เลิกกันตามมาตรา ๓๓(๔) และ สิทธิการนำคดีมาฟ้องย่อมไม่ระงับด้วยตามมาตรา ๓๔(๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เทียบเคียง คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๕๙๔๒/๒๕๔๘) อีกทั้งเจ้าพนักงานเทศกิจ และพนักงานเทศกิจทุกระดับมีอำนาจใน การจับกุมและดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอย่างเต็มที่ ซึ่งต่างจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ ที่บัญญัติให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่มีเพียงปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถดำเนินการบังคับกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นปัญหา ข้อกฎหมายอย่างหนึ่งที่กรุงเทพมหานครจะต้องพิจารณาและแก้ไขปัญหานี้

ในเรื่องของส่วนแบ่งค่าปรับนั้น ข้อเสีย ของการดำเนินการตามพระบัญญัติทางหลวงฯ มิได้กำหนดเรื่อง ส่วนแบ่งค่าปรับเอาไว้เมื่อผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงได้เปรียบเทียบ ปรับแล้ว (กรณีความผิดที่เปรียบเทียบปรับสถานเดียว) ต้องส่งเงินเข้าหลวงทั้งหมด ส่วนความผิดฐานอื่นเมื่อ เจ้าพนักงานทางหลวงทำการจับกุมแล้วก็ต้องส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อดำเนินคดีต่อไป ซึ่งต่างจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดฯ ที่กำหนดเรื่องส่วนแบ่งค่าปรับไว้ ส่วน ข้อดี ของการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติทางหลวงฯ ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวและยับยั้งไม่กระทำความผิดต่อกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากมีอัตราโทษที่สูงทั้งโทษปรับและจำคุก ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติมีอำนาจในการดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ในฐานะเจ้าพนักงานทางหลวง

แนวคิด

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนมากจนเกินไป จึงทำให้ไม่มีการบังคับใช้กันอย่างจริงจัง เท่าที่ควร สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลให้พระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้รับความสนใจในการบังคับใช้กฎหมาย คือ มีบทลงโทษเพียงโทษปรับเล็กน้อย ซึ่งทำให้ประชาชนไม่มีความเกรงกลัว มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ อยู่ตลอด สำหรับในส่วนภาคีรัฐพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำกัด ส่งผลให้ ประชาชนกระทำความผิดมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตบนท้องถนน หรือที่สาธารณะ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนต้องทราบและปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ที่บังคับใช้กฎหมายและปฏิบัติอยู่เป็นประจำ จะต้องศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองที่มีอยู่ และมีความสอดคล้องกัน สามารถนำมาบูรณาการปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันได้นั้นก็คือ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้แบ่งประเภททางหลวงของไทยออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่ ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท ทางหลวงท้องถิ่น ทางหลวงสัมปทาน โดยกรมทางหลวงแผ่นดินเป็นหน่วยงานมีหน้าที่ดูแลก่อสร้างบำรุงรักษา ทางหลวงสายหลัก กรมทางหลวงชนบทเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลก่อสร้างบำรุงรักษาทางหลวงสายรอง ระหว่างเมืองรวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ทางหลวงท้องถิ่น ปัจจุบันได้มีการถ่ายโอนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครบางส่วนให้กรุงเทพมหานครดูแลแล้ว (รายชื่อถนนดูได้จากเว็บไซต์สำนักการโยธา รายละเอียดดูในภาคผนวก) และกรุงเทพมหานครก็มีเจ้าพนักงานทางหลวงซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจตรา ดูแล ตลอดทั้งจับกุมไม่ให้มีการกระทำความผิดด้วย โดยพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บังคับใช้ เฉพาะทางหลวง หรืองานทางเท่านั้น ยังบัญญัติให้ครอบคลุมถึงการกระทำใดๆ กับทางหลวง ทางจราจร ทางเท้า ไหล่ทาง ให้ความเสียหาย หรืออาจเป็นอันตรายแก่ยานพาหนะด้วย ซึ่งหากผู้ใดกระทำความผิดบนทางหลวง ตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นความผิดก็ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยถูกต้องมีประสิทธิภาพและชอบด้วยกฎหมายต่อไป

ข้อเสนอ

ผู้ขอรับการประเมินเห็นว่า การบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ในลักษณะบูรณาการ สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ยังมิได้ดำเนินการอย่างจริงจัง คือ การบูรณาการด้านการใช้กฎหมายซึ่งเป็นเรื่องที่เหมาะสม ต้องดำเนินการด้วย โดยการนำกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องเดียวกันแต่อยู่ในกฎหมายหลายฉบับมาพิจารณา และนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยยึดสาระสำคัญของเรื่องและอำนาจหน้าที่เป็นหลักเพื่อประโยชน์ในการใช้ บังคับ อ้างอิง ศึกษา และปฏิบัติราชการ จึงสมควรให้ส่วนราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานครดำเนินการ ตามแนวทางในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายหรือภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ เพื่อให้กรุงเทพมหานครสามารถ บังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ในอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้อำนาจหน้าที่ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ขอรับการประเมินจึงมีข้อเสนอแนะให้ดำเนินการดังนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

๑. ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๐๐/๒๕๖๐ แต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงสำหรับทางหลวงท้องถิ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในเขตกรุงเทพมหานครมี ๔ หน่วยงานที่เป็นเจ้าพนักงานทางหลวง ได้แก่ สำนักการโยธา สำนักระบายน้ำ สำนักเทศกิจ และฝ่ายโยธา ฝ่ายเทศกิจ ของสำนักงานเขต ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกัน ควรจัดให้มีการประชุมหารือร่วมกัน เพื่อแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนว่าหน่วยงานไหนทำอะไรอย่างไร เช่น ให้ฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตมีอำนาจในการตรวจตรา ดูแล จับกุมผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น

๒. กรุงเทพมหานครควรออกหนังสือสั่งการหรือแนวทางกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป โดยแจ้งเวียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกรุงเทพมหานครทราบ

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติ

๑. มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในฐานะเจ้าพนักงานทางหลวงได้รับการฝึกอบรมการใช้กฎหมายดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้หน่วยงานที่มีความชำนาญมาเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมเรื่องอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานทางหลวง เช่น เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ฯลฯ

๒. ในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ทางหลวงท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร หากพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นให้นำพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้ในการพิจารณาในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดก่อน ซึ่งหากการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีโทษในทางอาญานหนักกว่าพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. กรุงเทพมหานครสามารถบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ในอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร

๒. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ มากขึ้นและใช้อำนาจหน้าที่ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

๓. การนำกฎหมายที่มีบทลงโทษสูงมาใช้บังคับถือเป็นการยับยั้งไม่ให้ประชาชนกล้าที่กระทำความผิดหรือกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก และยังช่วยลดการกระทำความผิดต่อกฎหมายได้

๔. ลดปัญหาการร้องเรียนจากประชาชน กรณีเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจโดยไม่ชอบในการจับกุมผู้กระทำความผิด

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

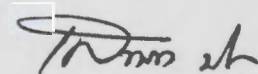
กรณีหากได้มีการบูรณาการใช้พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ร่วมกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ย่อมทำให้เกิดความสำเร็จ คือ

๑. มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ของแต่ละสำนักงานเขตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐

๒. ปัญหาการร้องเรียนเกี่ยวกับกระทำความผิดลดลงจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓. ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยวัดจากการประเมินผลความพึงพอใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

ลงชื่อ.....

(นางสาวเสาวภา ประสารภักดิ์)

นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานบังคับคดี ๓

กองนิติการและบังคับคดี สำนักเทศกิจ

ผู้ขอรับการประเมิน

๑๕ เม.ย. ๒๕๖๓